

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1616/2532

อัยการ กาญจนบุรี โจทก์
นางสาว บัง อร แซ่ลี้มจำเลย

ป.อ. มาตรา 91

โจทก์ได้บรรยายฟ้องในข้อหา มีภานะและเครื่องมือใช้สำหรับทำสุราโดยไม่ได้รับอนุญาต และข้อหาทำและขายสุราโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5,30 มาเป็นแต่ละกรรม และของกลางก็เป็นคนละส่วนกัน ทั้งสภาพความผิดก็สามารถแยกออกเป็นต่างกรรมกันได้ จึงเป็นความผิดคนละกรรมต่างกัน ส่วนความผิดฐานมีสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตกับความผิดฐานมีแสดมปีสุราปลอมนั้น พระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติความผิดในโทษทั้งสองฐานนี้ไว้คนละมาตรา และสภาพความผิดก็เห็นได้ชัดว่าแตกต่างหากจากกัน ดังนี้ การกระทำของจำเลยสองกรรมหลังนี้จึงเป็นคนละกรรมและเป็นคนละกรรมกับความผิดในสองกรรมแรก

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีกรรไกรตัดเล็บ 1 อัน ตรายาง ต.จ.ว.1 อัน ตราประทับวัน เดือน ปี 1 อัน หมึกพิมพ์ 1 อัน เครื่องปั๊มปิดฝาขวด 1 อัน ตัวพิมพ์ตะกั่ว 100 ตัว น้ำยาล้างหมึกพิมพ์ 1 ขวดสีหมึกพิมพ์สีแดง 1 กระป๋อง แทนสกรีนไม้ 2 อัน ฝาจุกสุราแม่โขงปลอม 284 ฝา ยางลบ 2 อัน ที่เย็บกระดาษ 1 อัน ขวดเปล่าแอลกอฮอล์ 60 ขวด หม้ออะลูมิเนียม 1 ใบ อันเป็นภานะและเครื่องมือที่ใช้สำหรับทำสุรา ไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตกับภานะเครื่องมือที่มีไว้ในครอบครองดังกล่าวทำสุรากลั่นมีปริมาณน้ำสุรารวม 2,000 ลิตร และนำสุราที่ทำขึ้นดังกล่าวออกขายแก่ผู้มีชื่อจำนวน 2 ขวด โดยไม่ได้รับอนุญาต และมีสุรากลั่นที่ทำขึ้นดังกล่าวไว้ในความครอบครอง จำนวน 1 หม้อ กับ 6 ขวด มีปริมาณสุรา 2,000 ลิตร โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นสุราที่ทำขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กับมีแสดมปีสุราซึ่งรู้ว่าเป็นแสดมปีปลอม จำนวน 964 ดวง โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 4, 5, 30, 32, 44, 45 พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2497 มาตรา 4, 6, 12 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 ริมของกลางจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 4, 5, 30, 32, 44, 45 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีภานะและเครื่องมือใช้สำหรับทำสุรา จำคุก 2 เดือน ฐานทำสุราและขายสุรากลั่น จำคุก 6 เดือน ฐานมีสุราปรับ 1,000 บาท และฐานมีแสดมปีสุราปลอม จำคุก 6 เดือน เรียงกระทงลงโทษแล้วรวม จำคุก 1 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 7 เดือน และปรับ 500 บาท จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาขึ้น จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาวินิจฉัยในชั้นนี้ตามฎีกาของจำเลยซึ่งศาลฎีกามีคำสั่งให้รับไว้พิจารณาเพียงข้อเดียวว่าการกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และจำเลยต้องรับโทษบทหนักที่สุดเพียงบทเดียวหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในข้อหาฐานมีภานะและเครื่องมือใช้สำหรับทำสุราโดยไม่ได้รับอนุญาต และซื้อหาทำและขายสุราโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5, 30 นั้น โจทก์ได้บรรยายฟ้องมาเป็นแต่ละกรรมและของกลางก็เป็นคนละส่วนกันทั้งสภาพความผิดก็สามารถแยกออกเป็นต่างกรรมกันได้ จึงเป็นความผิดคนละกรรมต่างกัน ส่วนความผิดฐานมีสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตกับความผิดฐานมีแสดมปีสุราปลอมนั้น พระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติความผิดในโทษทั้งสองฐานนี้ไว้คนละมาตรากัน โดยโทษฐานมีสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตบัญญัติไว้ในมาตรา 32 และฐานมีแสดมปีสุราปลอมบัญญัติไว้ในมาตรา 44 และสภาพความผิดก็เห็นได้ชัดว่าแตกต่างหากจากกันได้อีกเช่นกัน การกระทำของจำเลยสองกรรมหลังนี้จึงเป็นคนละกรรมต่างกัน และเป็นคนละกรรมกับความผิดในสองกรรมแรกอีกด้วย ซึ่งเมื่อจำเลยให้การรับสารภาพศาลต้องลงโทษจำเลยทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น"

พิพากษาขึ้น

(กู้เกียรติ สุนทรบุระ - ศักดิ์ สนองชาติ - สุวรรณ ตระการพันธุ์)

หมายเหตุ
